

נטיעות טובות (ספר)

ושכנינו נהנו פה אחריו

עייפיים, ממולאי רימים וכרס, התכנסנו בחדרוננו לאחר מסיבת האילנות המרשימה.

עם אור הבוקר, מזקן ועד ניין הסתנבצנו בעגלות-המשא, וקדימה - במלוא הגז - על נרבתה עתירת היערות.

כבר בכביש הכניסה החל הספק מכרסם בקופסת גולגל-תנו: הכיצד? איך ייתכן הדבר! טוב ושוב מודדות עינינו רוחבה של האנטוסטרדה ד'מעניחה - הכביש הדו-סטרי, והיה כי תבוא משאית ממולך, עדין הנך יושב בטוחות וגלגליך אוחזין באספלט.

ואנו, היכן כבישנו? הלא טובים אנו מהם ואף ותיקים במקום!

ועוד תמיהה זו אצלנו והנה זה חולפות עינינו על פני סוכת מחמדים, שאילולא מיקומה על אם הדרך, אין טוב ממנה לנאהבים - כל כולה סגורה ומסוגרת, צבעיה רעננים והנוטר על הכביש ביום גשם מרגיש בה כבביתו. וסוכתנו הפרוצה היכן היא?

והנה עם רב מתקבץ סביבנו, אנשי הבלקן ההרריים מקבלים פנינו במאור פנים, וברוב הדר מוליכים סכניהם אל עבר גבעת הידידות.

כאן, על גבעה רעננה, נכרתה ברית האילנות. השטח הוכן מבעוד מועד (לחשופים אומרים, כי גומות אלו משמשות לחג מדי שנה בשנה, וכאשר נעלמים אחרוני הפעושות בהייסוף החג, מגיע מודענו חיים סיסנר ובידו מרסס המסמיד כל שתיל רך).

והנה הכרוז מכריז על "תחרות הידידות". מוצקי עין-סמר ימסכו בחבל, כשמולא "גברי גלעם". בתחילה נמלאנו חרדת-אמת. התוצאה 1:0 לעין-סמר, ומה יקרה באם ננצח, הלא ידידות טריה שאך הנצה, תיהפך לפנים גזעמות וההרריים ישליכונו לעמק ממנו באנו. אך שוד וסבר, ושוב "הפועל עין-סמר" אחרון בליגה.

בבוטת פנים הסבנו עינינו מעם הגבעה, אך עצור: פיותנו מיאנו היסגר, החמצץ אזל והדם פורץ הראשה. מה רואות עינינו המעונות? - בבקעה, עמוק עמוק למרגלות קבוץ מענית, כאילו הושלך לבור, רובץ לו מחקנו, כשדי ביריקה דלה ובהטלת מימיו מבלי לכוון תחילה, כדי שאיש מרבתה יכפישנו בעפר...

רצוצים ונמוכי מבט סירכנו הולכותינו בשביל הפתלתול היורד, מבלי כח לרענן מבטינו בגבעות הנפלאות העוטרול לו, לקבוץ מענית, ככתר זהב שבמר-כזו אבן-חן יקרה.

ורק כשחזרנו נוכחנו לדעת, כי חדר אוכל שכזה לא יהיה להם לעולם...

המוציא דשא מן הארץ (מתוך עלון קבוץ עין-סמר)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

החזק האונפוראטיוו (מספר 4 יולי 1981 - המשאית)

כיצד נולד רעיון עריכת הנטיעות במשוחף עם עין-סמר?

בישיבת צוות טו-בשבט, כחודש לפני הנטיעה, שמעתי שתי שמועות: האחת גרסה, שאהוד וייס רוצה לטעת לאורך הדרך בין גלעם לעין-סמר את "סדרת האשכול", והשנייה אמרה שאילן מציע להתקשר עם הקק"ל ולטעת בשטח שלהם ושתילים שלהם.

נפגשתי עם אהוד והתברר, שהפלחים של עין-סמר מתנגדים לנטיעת הסדרה לאורך הדרך. הצעתי לו את רעיון הנטיעה המשותפת בשטח הקק"ל, וכך-סוכס.

החשפירו מהקק"ל הסכים לתת שתילים למטרה זו, אך טען שאין עוד אפילו מטר אחד פנוי לנטיעה ליד מענית.

הוחלט לערוך סיור ובהתאם לתוצאותיו לסכם ביום שישי שלפני הנטיעות (שבוע קודם) באו אנשי הקק"ל, קבענו את השטח והם הסכימו להכין את הבורות ולהביא את השתילים למועד.

וכך קרם הרעיון עוד וגידים ובשבת בבוקר, בשעה היעודה, הופיעה תהלוכה מרשימה מכיוון עין-סמר, כשבראשה פרטים נושאי הדגל, ואחריהם קהל רב, הולכי ברגל ונוסעי ברכב.

מה חבל, שאנשי מענית, כדרכם בקודם, לא הגיעו במועד ולא רבים חזו בתהלוכה הססגונית, ואף לא הקבילו את פני שכנינו כיאה וכנאה.

והנטיעות עצמן - מי שלא היה רק הפסיד. תחילתו של דבר במזג האויר הנפלא, בניגוד למה שידענו בשנים האחרונות בטו-בשבט.

(כנראה, שגם מן השמים מעוניינים בידידות בין שני הקיבוצים השכנים...)

והמקום, הנוף הנפלא, המרחבים, הירק, האויר - כלום ידעתם שכך היא סביבתנו הקרובה?

הקהל משני הקיבוצים התערבב עד לבלי הכר; מפגשי-רעות, חברים שלא ראו האחד את השני זמן רב, חרף המרחק הקצר, שמחו להיפגש שנית, ילדי וחברי עין-סמר אשר במפלה נשמו אויר פסגות והתבשמו מהנוף - ועיקר העיקרים: הנטיעות עצמן, חורשת הידידות בין שני הקיבוצים, צים, אשר יש בה מן הסמליות ואשר בודאי תצמח ותשגשג כאותם עצים שלטמה נטעו....

